

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra Digt og Virkelighed

Citation: Wied, Gustav: "Ranke Viljer. Dele af Circus Mundi. Af den gamle Vinhandlers Optegnelser. 1968", i Wied, Gustav: *Ranke Viljer. Dele af Circus Mundi. Af den gamle Vinhandlers Optegnelser. 1968*, Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 254. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied12val-shoot-idm140179866872272/facsimile.pdf> (tilgået 07. maj 2024)

Anvendt udgave: Ranke Viljer. Dele af Circus Mundi. Af den gamle Vinhandlers Optegnelser. 1968

jeg er tilstede, vel — vil Du love mig det? Jeg ligefrem lider fysisk derved, jeg faar Kvalme. — Jeg kom med tredje Akt: Du var den første, der skulde høre den. Jeg synes, den er fuldt saa god, som de to andre. Kun er der et Ord, som volder mig Ve. Jeg har gaaet, siddet og ligget i to Dage og spekuleret for at finde et andet Ord, men nej — naa, det kommer vel dumpende som det andet; thi det maa jeg fastholde, det er ikke mig, der skriver dette Skuespil; jeg sidder som objektiv Tilskuer; men det er maaske Grunden til, at det bliver godt. — Du maa ikke komme op til mig. Du risikerer, at jeg ikke aabner min Dør, og det vil jeg meget nødig have — og Du vel ogsaa?

Naa, kære Tage, et hjerteligt Haandtryk fra din Ven Gustav.

Læs dette Brev for din Værtinde, det vil maaske klare hende min Opførsel forrige Søndag; jeg saa hende godt, men jeg kunde ikke tale med hende. Tak hende, fordi hun ikke talte til mig.“

Paa denne Skrivelse svarer Tage sagligt og alvorligt:

„Kære Gustav!

Du rykker mig for et Svar! — Jeg burde sikkert ogsaa have svaret — men jeg manglede Evne. Jeg tror, jeg har mistet min Pennefærdighed paa de sidste Tider; og dine Breve er tidt saa forbandet vanskelige at svare paa, ikke mindst det sidste.

Dog, siden Du rykker, maa jeg jo prøve — men jeg har en bestemt Følelse af, at det kun bliver et mindre respektabelt Forsøg.

Det gjorde mig ondt, Du gik saaledes. Din Stemme var saa underlig aandeagtig, da Du talte op til mig nede fra Trappegangen, og hele Maaden, hvorpaa Du forsvandt, virkede ligefrem dæmonisk. Jeg var i snavs Kulør Resten af Aftenen.

Det gjorde mig dobbelt ondt at erfare af dit Brev, at Du kom med 3die Akt. Hvorfor i Djævelens Navn skulde ogsaa „Skæbnen“ sætte mig til Spillebordet netop den Aften.

Men mest ondt gjorde det mig dog, at Du faar Kvalme